

עת"א 57563/10/17 - עדנאן עלאדין, נגד מדינת ישראל, שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 57563-10-17 עלאדין(אסיר) נ' מדינת ישראל ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	עדנאן עלאדין,
נגד	
המשיבים	1. מדינת ישראל
	2. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

החלטה

בפני עתירת עותר נגד הרישום המשמעתי שנרשם לו, לפיו נשפט משמעתי לאחר שעבר עבירה משמעתי של אי עמידה במהלך ספירת האסירים.

האסיר טוען כי נודע לו באקראי על כך שקיים לחובתו רישום לפיו נשפט משמעתי, בעת שהכין את טיעונו לקראת דיון שנקבע לו בפני ועדת השחרורים.

העותר טוען כי לא הועמד לדין משמעתי במהלך תקופת ריצוי מאסרו, פרט לשני אירועים במהלך חודש יוני 2016, אז סירב להיכנס לאגף בו שוהים אסירי חמאס.

העותר טוען כי כאשר פנה לגורם המנהלי הרלוונטי נמסר לו כי מדובר בעונש קולקטיבי שהוטל על אסירים שובתי רעב.

לטענת העותר, לא ניתן להטיל עונשים קולקטיביים "פיקטיביים". הרישום המשמעתי הינו "רישום כוזב", שיש בו כדי לפגוע בעותר גם בעניין השחרור המוקדם.

העותר מבקש שבית המשפט יורה למשיב למחוק את הרישום.

העותר הינו אסיר ביטחוני, מרצה עונש מאסר של 3 שנים ו- 9 חודשים לאחר שהורשע בעבירות של: תמיכה בארגון טרוריסטי, חברות בהתאחדות בלתי חוקית. מועד סיום מלא של מאסרו חל ביום 7/10/18.

כתב התשובה

העותר נטל חלק בשביתת רעב כללית של אסירים ביטחוניים שנמשכה מיום 17/4/17 עד 30/4/17. 590 מהאסירים הביטחוניים השוהים בכלא גלבע, ובכללם העותר, סירבו לקבל את לחם חוקם ו/או לעמוד לספירה ו/או

להישמע להנחיות סגל הסוהרים.

· בגין השביתה והפרת כללי המשמעת נדונו כלל שובתי הרעב בדין משמעתי.

כנגד העותר הוגשו שני גיליונות אשמה: האחד, בשל סירובו לקבל את לחם חוקו, והשני בגין אי עמידה לספירה.

· פקנ"צ 04.13.00 "דין משמעתי לאסירים", מסדירה את ההליך המשמעתי נגד אסירים העוברים על אחת מעבירות המשמעת. ניתן להטיל על אסיר העובר עבירת משמעת עונש אחד או יותר מהעונשים המפורטים בפקנ"צ, ובכללם - התראה, אזהרה חמורה, קנס כספי, בידוד וכו'.

· בפני העותר עמדה האפשרות, בהתאם להוראות סעיף 7 לפקנ"צ, לערער על הרשעתו בדין המשמעתי ועל העונש.

· העותר לא פנה לגורם המוסמך ולא מיצה את ההליך המתבקש בטרם פנה בעתירה.

בדיון הבהיר נציג המשיבה כי למרות חלוף הזמן, הרי ככל שהעותר יפנה לגורם המנהלי המתאים - היועהמ"ש של שב"ס במחוז, בכתב ערעור מנומק, יבחן היועהמ"ש את טענותיו.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

העותר לא מכחיש שביצע עבירות משמעת בכך שהצטרף לשביתת הרעב. לטענתו, הוא היה מוכן להפסיק את ההרעבה אם יובטח לו שעם הפסקת שביתת הרעב הוא לא יוחזר לאגף הביטחוני בו הוחזק, למרות היותו אסיר ביטחוני, משום החשש שיותקף על ידי האסירים הביטחוניים על כך שהוא שובר את השביתה.

העותר לא עשה שום מעשה גלוי, שיש בו כדי להצביע על כך שהוא מתנגד לשביתה. טענת העותר הינה למעשה שאין ביכולתו לסרב להשתתף בפעולות המחאה מתוך חשש לשלומו, ואולם, נדמה כי הוא לא עשה כל מעשה כדי לחלץ את עצמו מ"המלכוד" האמור, כגון בקשה לשינוי סיווג לפי סעיף 4(ב) "נוהל אסירים ביטחוניים" (ראה והשווה רע"ב 51/15 פלוני נ' שב"ס ורע"ב 555/14 נאל נ' ועדת השחרורים).

פקנ"צ 04.13.00 - "דין משמעתי לאסירים" מיום 10/9/17 מסדירה את כל ההוראות הרלוונטיות להפעלת מערכת הדין המשמעתי על מי שביצע עבירת משמעת: סעיף 2.ד. מפרט את רשימת עבירות המשמעת. ס"ק 8 קובע, בעבירת משמעת, "מי שסירב לאכול לחם חוקו". סעיף 28 קובע כעבירה מי שמפר הוראה חוקית של סוהר. סעיף 41 קובע כעבירת סל: כל מעשה, התנהגות, אי סדר או הזנחה הפוגעים בסדר הטוב או במשמעת אף לא פורטו בפקודות הקודמות.

לא הונחו בפני בית המשפט מלוא הנתונים והמסמכים על מנת לברר את טענות העותר ולהשיב על השאלה האם

עמוד 2

ההליך המשמעתי נעשה בהתאם להוראות הפקנ"צ המפרט גם את הנוהל כיצד ייערך ההליך המשמעתי (סעיף 5 לפקנ"צ).

הבירור מחייב שמיעת עדותו של האסיר, עדותו של כותב התלונה, עדותם של עדים נוספים, אם ישנם, ובדיקת ראיות אחרות.

בית המשפט המנהלי איננו המסגרת המתאימה לבירטר העובדתי הנדרש. כך נקבע במס' עתירות שעניינן דומה - עת"א 35143-07-15, עת"א 6834-08-15, עת"א 55678-03-17.

לפיכך, אני קובע כי עניינו של העותר יידון בפני הגורם המנהלי המוסמך להחליט על ביטול ההליך כקבוע בסעיף 8 לפקנ"צ, זאת למרות שחלפה תקופה של 30 יום ממועד סיום ההליך המנהלי.

בכפוף לכך, אני מורה על מחיקת העתירה.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.